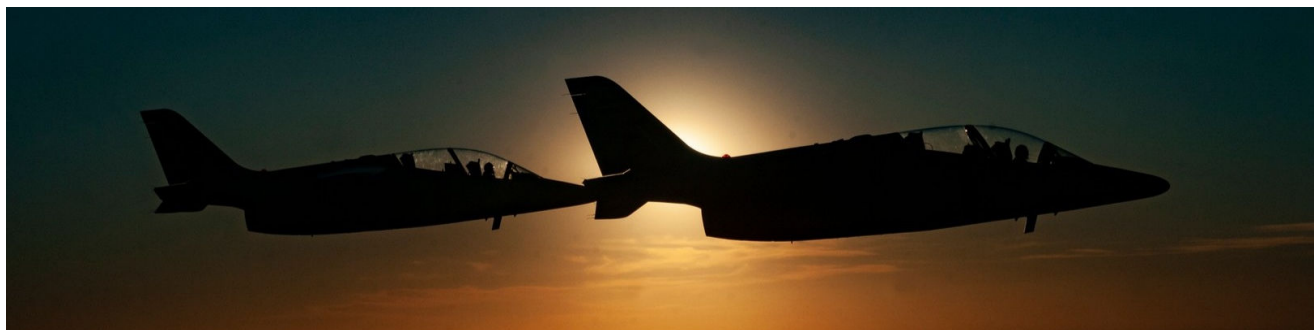

Ukrajinská válka: dny 607 až 608

 pucara.org/post/guerra-de-ucrania-dias-607-a-608

24. října 2023

Přehled dnů 607 (pondělí 23. října) až 608 (úterý 24. října) války na Ukrajině

Autor Tom Cooper - obranný analytik, historik, editor ACIG.info a série knih @War. Mimo jiné je autorem knihy Moskevská hra pokeru – Ruská vojenská intervence v Sýrii, 2015-2017, kterou vydalo nakladatelství Helion & Company.

Krátká recenze pro dnešní dopoledne, zaměřená na tři nebo čtyři „obvyklé“ sektory bojiště.

Zprávy z dnešního rána naznačují sérii explozí u vjezdu do přístavu Sevastopol (silně chráněného ze své strany).

Bylo potvrzeno, že MIM-23 HAWK SAM americké výroby jsou – konečně – v provozuschopném stavu se svým napájením. V noci z 22. na 23. října měli sestřelit dva nebo tři ze 13 Shahed UAV a jeden Kh-59, který byl označen za sestřelený.

Dodávky MIM-23 trvaly „jen“ jeden rok. Důvod: Většina raket a odpalovacích zařízení (vyrobených před více než 40 lety) byla ve špatném stavu a vyžadovala rozsáhlou renovaci a opravy. Kromě toho Španělsko, Tchaj-wan a další dodavatelé provozovali velmi odlišné

verze. Pozitivní: na skladě by mělo být dostatek střel a odpalovacích zařízení M197, takže jejich dostupnost pravděpodobně PSU během nadcházející zimy výrazně usnadní.

Typické odpalovací zařízení M197 se třemi raketami MIM-23. Šest těchto odpalovacích zařízení (podporovaných dvěma radary řízení palby) tvoří typický prapor MIM-23, neboli stanoviště SAM.

Jižně od Bakhmutu: Na východ od železničního náspu v oblasti Andriivka udělali Ukrajinci dobrý postup (asi 1000 m) směrem na Odradivku. Jižněji jsou hlášeny těžké boje ze Zelenopillye:

předpokládám, že 28. mech se snaží postupovat na jih směrem k týlu ruské linie na východní straně Kurdyumivky.

Avidiivka: Podporování nálety (hlavně klouzavými pumami MPK/UMPK) včera Rusové pokračovali v útocích na hromadu strusky/kopec 230 a dále na sever směrem k železničnímu náspu severovýchodně od Stepova. Celá oblast od Krasnohorivky na severu až po vrchol kopce 230 je „zemí nikoho“ (nebo „šedá zóna“ v dnešním jazyce sociálních sítí): pod palbou Ukrajinců, ale ne pod kontrolou pěchoty ZSU, a s tím, že Rusové neustále „pumpují“ další jednotky do téměř nepřetržitých útoků. Ukrajinské dělostřelectvo mezitím exceluje v tom, jak přinutilo Rusy zastavit se při jejich ostřelování a následně těžce doluje oblasti, kde je zastavilo, takže se Rusové, bez ohledu na to, zda jde o vozidla nebo pěchotu, nemohou pohybovat. Ale, a bohužel, tato bitva je také drahá pro Ukrajince; mnoho obranných pozic ZSU bylo zcela zdemolováno několikadenními ruskými nálety a dělostřeleckou palbou; a kombinace ruského terénu a vzdušné převahy brání ZSU podnikat protiútoky proti nepřátelským křídům, například někde na severu.

Existuje mnoho „dobrých důvodů“, proč se Putin a ruští velitelé rozhodli zahájit tuto velkou ofenzívu právě v této oblasti...

Přímý zásah ATGM na ruské BMP, 22. října.

Robotyne-Verbove-Novoprokopivka: Po rotaci svých jednotek v oblasti se zdá, že ZSU je opět v tlaku, tentokrát směrem na Kopani. Zřejmě s využitím ranní mlhy a se silnou dělostřeleckou podporou se pěchota protlačila do dlouhé ruské obranné linie, která chránila toto město ze severu a západu. Objevují se také nové zprávy o ukrajinských útocích na východě Novoprokopivky a ve směru dominantních výšin dále na východ.

Mlha je „ideálním klimatem“ pro ukrajinskou taktiku napadání nepřátelských pozic: bezpilotní letadla a pozorovací kamery se stávají nepoužitelnými, skrývá vojáky před zraky nepřítele, zatímco čistí minová pole a přibližují se k nepřátelským pozicím, aniž by bránilo ukrajinskému dělostřelectvu zaměřit vybrané zeměpisné souřadnice. .

Hlášení některých jednotek, které byly v této oblasti v posledních čtyřech nebo pěti měsících na lince, však nejsou příliš příjemné. Například se zdá, že 47. Mech utrpěl takové ztráty v pěchotě, že byl v poslední době nucen nasadit jednotky, které normálně provozovaly ATGM a minomety jako „pěchotu“. Ztráty na vozidlech s měkkou kůží navíc dosáhly úrovně, kdy vojáci museli munici z předsunutých skladů převážet do přední linie „ručně“. To je prý vysvětlení pro to, že ZSU neustále pracuje na zakládání dalších jednotek: slouží nejen jako strategická záloha, ale v konečném důsledku slouží k nahrazení otlučených jednotek, což jim umožňuje odpočívat, reorganizovat se a znovu získat efektivitu v boji.

Některé jednotky mají bohužel také „smůlu“. Například 47. mech se stáhl z jižního Záporoží do „relativně klidného“ sektoru severně od Avdiivky: právě tam se zapletl do další velké bitvy (ano, historie té brigády mi začíná připomínat historii 17. tanku během prvních šesti nebo sedmi měsíců této války).

Dněpr: Zdá se, že ZSU postoupila dostatečně daleko jihovýchodním směrem, aby přešla silnici mezi Kozachi Laheri a Podstepnoe, někde mezi Piomou a Pishchanivkou. Zdá se, že cílem je „udělat místo“ na předmostí pro nasazení těžké techniky. Rusové reagují nálety a dělostřeleckým bombardováním.